

nævnte Lønning vilde kunne tillægges ham et Honorar lig Halvdelen af dette Embedes Begyndelseslønning, hvorved han vilde faa betydelig mere end det omstridte Honorar, der nu er foreslaaet tillagt ham. Men hertil skal jeg bemærke, at det ikke har været ualmindeligt, at den ene Overpostinspektør har været konstitueret i det andet Overpostinspektørembede, saaledes at begge Embeder har været bestridt af den samme Mand, men det har altid kun været midlertidigt, naar den ene Overpostinspektør har haft Ferie, og i saadanne Tilfælde har man aldrig anvendt denne Bestemmelse og givet noget som helst Konstitutionshonorar derfor, skønt Konstitutionen lejlighedsvis har været betydeligt længere end de 6 Uger, der i Loven er sat som det Minimum af Tid, der skal være hengaaet, for at man overhovedet kan faa Konstitutionshonorar. Jeg skal imidlertid bemærke, at hvis den højtærede Minister vilde nedlægge det ene Overpostinspektørembede og lade den ene Overpostinspektør varigt besørge begge Embeder paa de angivne Lønningsvilkaar, maatte det anses for et absolut Misbrug af den paagældende Bestemmelse i Loven af 1870. Denne Bestemmelse har aldrig sigtet derpaa, det ser man ogsaa deraf, at et saadant Honorar kun kan fastsættes som gældende indenfor et Finansaar; det skal fastsættes ved Finanslov, dersom Forholdet naar ind i et paafølgende Finansaar. Hvis man altsaa ad den Vej vilde omorganisere Postvæsenet, vilde man støde paa den Hindring, at Sagen skulde for her i Rigsdagen, og saa vilde man ganske sikkert, hvis det ene Embede er overflødig, og een Embedsmand kan besørge dem begge, gaa til at nedlægge det ene Embede og nøjes med een Embedsmand, og da vilde Lønnen sikkert ikke blive saa høj, som hvis man anvendte denne Konstitutionsbestemmelse. Det er altsaa en Bestemmelse, som ikke lader sig paabe- raabe i dette Tilfælde, hvor der allerede har foreligget en temmelig lang Konstitution.

I de almindelige Bemærkninger, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte om de Regler, der findes i Loven af 26. Marts 1870 § 6 om Konstitutionshonorar, kan jeg være fuldstændig enig med ham. Disse Bestemmelser egner sig ikke rigtig for Nutiden; thi det viser sig, som ogsaa fremhævet af den højtærede Minister, med Hensyn til de forskellige Stillinger i Postvæsenet, at de er affattede saaledes, at den,

der konstitueres i en højere Stilling, ofte faar mindre, end han har i den lavere Stilling, som han kommer fra. Der er noget smaaligt ved den Bestemmelse; den stammer fra 1870, og Sparsommelighedsbestræbelser var meget stærkt fremherskende ved dens Affattelse. Det forholder sig ogsaa saaledes, at den Fuldmægtig i Finansministeriet, som er konstitueret i det Embede, som er blevet ledigt som Følge af, at Kontorchef Munck er konstitueret som Overpostinspektør, i Henhold til Loven af 1870 vilde faa mindre som konstitueret Kontorchef, end han har haft som Fuldmægtig; derfor har den højtærede Finansminister i dette Tillægsbevillingslovforslag søgt ham tillagt et Plus. Men herved er netop den Betragtning gjort gældende, at det saaledes søgte Tillæg ikke maa være større, end at han derved ikke kommer over en Kontorchefs Begyndelseslønning. Dette er netop Sagen: skal dette Hensyn gælde overfor den Embedsmand i Finansministeriet, der er konstitueret i Kontorchef Muncks Embede, medens Kontorchef Munck, som konstitueres i et andet Embede, skal have sit Konstitutionshonorar beregnet efter et andet Princip? Det er det, man i Finansudvalget har ment var urigtigt, og derfor har man altsaa overfor dette Spørgsmaal forbeholdt sig at kunne stille et Ændringsforslag til tredie Behandling. Nu stiller det sig saaledes, som jeg senere har erfaret, men som jeg for øvrigt kunde have tænkt mig, at den paagældende Embedsmand, som blev konstitueret i Fjor den 1. Maj, allerede i det forløbne Aar har oppebaaret det omhandlede efter Udvalgets Mening noget for høje Konstitutionshonorar. Og det er ganske klart, at det vilde være uheldigt, om han skulde blive nødsaget til at tilbagebetale, hvad han saaledes har oppebaaret. Det Spørgsmaal har imidlertid ikke været under Overvejelse. Men jeg skal i hvert Fald gøre mit til at foranledige, at det Ændringsforslag, som eventuelt vil fremkomme til tredie Behandling, bliver formet saaledes, at der ikke skal blive Tale om en Tilbagebetaling af det allerede oppebaarne.

Til Slutning har jeg kun at bringe den højtærede Trafikminister en Tak for de Udtalelser, han fremsatte med Hensyn til Genaabningen af Frederiksberg Station for Personbefordring. Jeg betragter disse Udtalelser som et Udtryk for, at den højtærede Trafikminister personlig ønsker at